

inima, fie în chip trândav și nepăsător.

Și dacă vede că ai zel în căutarea Lui, numaidecât Se arată și Se lasă văzut de tine, îți dă ajutorul Lui, te face victorios și te izbăvește de dușmanii tăi. Deci, văzând mai întâi că Îl cauți și că îți pui nădejdea neîncetat în El, (numaidecât) te învață și-ți dă rugăciunea cea adevărată și iubirea cea adevărată, care sunt în El, iar El se face totul pentru tine: rai, pom al vieții, mărgăritar, cunună, ziditor, agricultor, pătimitor și nepătimitor, om, Dumnezeu, vin, apă vie, miel, mire, luptător, armă, Hristos fiind totul întru toate (I Cor. 15, 28). Și, după cum pruncul nu poate să se

ajute și să-și poarte de grijă, ci doar privește, plângând spre mama sa, până ce aceasta, îndurându-se, îl ia în brațe, tot așa și sufletele credincioase, nădăduind pururea în Domnul, Îi atribuie Lui toată dreptatea (împlinită de ele). Că după cum vița fără de butuc se usucă, tot așa, cel ce vrea să fie drept față de Hristos, (nu reușește). Și, după cum *cel ce nu intră pe ușă, ci sare pe aiurea* (este hoț și tâlhar) (Ioan 10, 1), tot așa este și cel ce (vrea) să fie drept fără de Cel ce face drept.

Sursa: **Colecția Părinți și Scriitori Bisericești (PSB), vol. 34 – Sfântul Macarie Egipteanul, Scrieri**, Editura IBMBOR, București

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 12 august	18:00	Sfântul Maslu
Joi 14 august	18:00	Vecernia și Litia
Vineri 15 august	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Adormirea Maicii Domnului
Sâmbătă 16 august	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 17 august	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. I Corinteni 4, 9-16; Ev. Matei 17, 14-23 glas 1, voscr. 10 → Duminica a 10-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

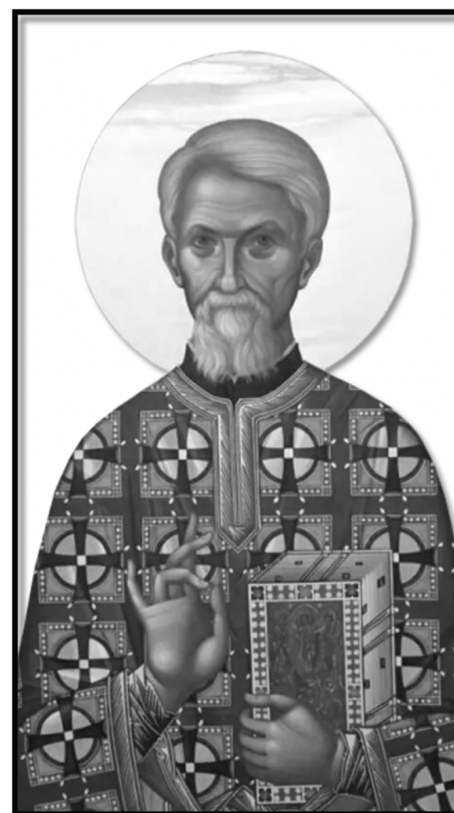
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Să-și facă educația prezenței inimii la Dumnezeu, acolo unde își desfășoară arhitectura, acolo unde face inginerie, acolo unde ară cu plugul...
omul să aibă o relație cu Creatorul.”

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 583 / 10 august 2025

SFÂNTUL
DUMITRU STĂNILOAE
1903 - 1993

ÎN MAICA DOMNULUI AVEM ÎN CER O INIMĂ DE MAMĂ

Mai unită cu Hristos decât toți sfinții, și de aceea mai presus de toți sfinții și îngerii, se află Maica Domnului, ca cea care L-a purtat în pântec pe Fiul Lui Dumnezeu zămislit și născut din ea ca om și apoi L-a purtat în brațe ca prunc și a rămas unită cu El prin afecțiunea omenească supremă pe care o trăiește o mamă față de fiul ei. Legătura ei cu Iisus este mai intimă decât legătura oricărui sfânt cu El, căci trupul Lui s-a format nemijlocit din trupul ei, ea L-a purtat în brațe, L-a privit neîncetat fața și ochii, L-a alăptat și L-a iubit cu iubirea omenească culminantă, proprie unei mame, fiind identificată într-un anumit înțeles cu Fiul ei. De aceea, „îndrăznirea” ei către El este mai mare ca a tuturor sfinților și iubirea ei față de noi se resimte de iubirea maximă a lui Hristos față de noi. Iconografia ortodoxă prezintă pe

Iisus luându-i, la Adormirea ei, sufletul în brațele Lui, inversând purtarea Lui ca prunc în brațele ei. Iubirea Lui față de ea este tot atât de afectuoasă ca și iubirea ei față de El. Pruncul ajuns în plinătatea puterilor poartă în brațele Sale pe mama Lui rămasă cu puteri mai împuținate. În persoana ei a simțit și simte Iisus la maximum iubire omenească față de El și în afecțiunea Lui față de ea se include o afecțiune față de om în general, față de mamele umane și de iubirea lor pentru fiii lor.

În Maica Domnului avem în cer o inimă de mamă, inimă care s-a topit cel mai mult pentru Fiul ei și a bătut și bate ea la inima Lui pentru cauza Lui, care e mântuirea noastră, căci mântuirea nu e o chestiune de justiție, ci de iubire între Dumnezeu și oameni; iubire care din partea oamenilor a devenit fierbinte și culminantă concentrând-se într-o inimă de mamă și manifestând-se prin ea. Dumnezeu Cel întrupat ține seama de această inimă a Mamei, care a devenit Maica noastră, pentru că e Maica Lui. Ea e darul cel mai de preț făcut lui Dumnezeu de către umanitate, dar un dar prin care Dumnezeu ne răsplătește cu nenumăratele Sale daruri. „Ce-ți vom aduce Ție, Hristoase...? Cerul Îți aduce pe îngeri, pământul Îți aduce darurile lui. Dar noi oamenii Îți aducem pe Maica Fecioară”, cântă Biserica la Nașterea Domnului.

„Maica Domnului premerge umanității și toți îi urmează”. Premerge și iubire, în curăție, în

apropierea de Dumnezeu. Ea trece cea dintâi prin moartea pe care Fiul ei a făcut-o neputincioasă și, de aceea, în rugăciunea ce i se adresează la Adormire, toți îi cer ocrotire. „Întru Adormire, Născătoare de Dumnezeu, lumea nu o ai părăsit”. Înălțarea ei închide porțile morții, pecetea ei e pusă pe neant. E pusă de sus de Dumnezeu Omul și de jos, de prima „făptură nouă”, înviată și îndumnezeită.

De aceea, Maicii Domnului îi cerem incomparabil mai des decât tuturor sfinților să se roage pentru noi și pentru toți ai noștri. Totdeauna, după două tropare adresate lui Dumnezeu, al treilea e adresat ei. Dacă fiecărui sfânt i se dedică o zi principală în anul bisericesc pentru cinstitie și laudă, Maica Domnului este lăudată în fiecare zi, deși are și câteva sărbători dedicate ei în mod deosebit. Apoi, ei nu i se cere numai să se roage lui Hristos pentru noi, ci i se cer și ei însăși multe lucruri. Ei ne adresăm cu cereri ca acestea: „Tu mântuiește pe robii tăi de toate nevoile”; „Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi”; „Aleargă, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, și ne izbăvește pe noi de primejdii”; „Numai la tine nădăjduiesc și alerg sub acoperământul tău”; „Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă lăsa pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă mântuiește”. Neconținut se repetă refrenul: „Preasfântă Născătoare de

Dumnezeu, mântuiește-ne pre noi” (gr: soston imas). Niciodată nu i se spune însă: „Miluiește-ne pre noi” (gr: eleison imas). Prin această expresie, adresată numai lui Dumnezeu, se afirmă credința că noi depindem întru totul de mila lui Dumnezeu. „Mântuiește-Ne” adresat Maicii Domnului nu are sensul de mântuire, ca operă înfăptuită de Hristos, ci de “scăpare” sau “izbăvire” din diferite greutăți, necazuri, primejdii, ispite, care însă au și ele o legătură cu mântuirea.

Dar orice i se cere Maicii Domnului, i se cere totuși pentru faptul că este în unirea cea mai strânsă cu Fiul ei, deci El este în ultimă analiză izvorul a tot ajutorul pe care ni-l dă ea. Numai pentru că este Maica lui Dumnezeu Mântuitorul, i se cer și ei direct anumite ajutoare, nu pentru că ea ar fi mântuitoare, sau co-mântuitoare, căci ea nu poate fi pusă pe același plan cu Iisus Hristos, propriul autor al mântuirii. De foarte multe ori se spune că ea ne ajută pentru că mijlocește la Fiul ei cu deosebită eficiență: „Ocrotitoare creștinilor, neînfruntată, mijlocitoare către Făcătorul neclintită, nu trece cu vederea glasurile rugăciunilor celor păcătoși, ci aleargă ca o bună în ajutorul nostru, al celor ce strigăm cu credință către tine, grăbește spre mijlocire, aleargă spre rugăciune, cea care ocrotești pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe robii tăi”.

Ajutorul ei este atât de necesar, fiindcă un motiv pentru care Hristos

miluiește pe cei ce aleargă la El, este acela că o cinstesc pe Maica Lui. Căci cei ce nu o recunosc pe ea ca Născătoare a lui Dumnezeu întru feciorie și din puterea Duhului Sfânt, nu-L recunosc pe El Însuși ca Dumnezeu.

Sursa: **Preot Profesor Dr. Dumitru Stăniloae**, *Teologia dogmatică Ortodoxă*, vol.III, Editura IBMBOR, București, 1997

SFÂNTUL MACARIE EGIPTEANUL 300 - 391

DACĂ AI ZEL ÎN CĂUTAREA LUI DUMNEZEU, NUMAIDECÂT ȚI SE ARATĂ

Dacă nu ne lenevim și nu lăsăm loc gândurilor dezordonate ale răutății, ci cu voia împingem mintea și gândurile noastre către Domnul, atunci și Domnul, cu voia Sa, va veni spre noi și ne va aduna în jurul Lui. Pentru că toată plăcerea și slujirea (lui Dumnezeu) ține de gânduri. De aceea, sârguiește-te să placi Domnului, așteaptă-L mereu înlăuntrul tău, caută-L cu gândurile tale, obligă și fortează-ți voința și hotărârea să tindă pururea către El. Și să vezi cum vine și-și face sălaș în tine. Cu cât Îți concentrezi mintea spre căutarea Lui, cu atât mai mult El (voiește), împins de îndurarea și bunătatea Sa, să vină la tine, să-ți dea odihnă; pentru că El stă și privește către gândul, cugetele și reflexiunile tale; El vede cum Îl cauți: fie din toată